Diumenge 5 (A) de Pasqua

Text de l'Evangeli (*Jn* 14,1-12): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «No es torbi el vostre cor. Creieu en Déu, creieu també en mi. En la casa del meu Pare hi ha moltes estances. Si no fos així, ¿us hauria dit que vaig a preparar-vos-hi lloc? I si me'n vaig i us preparo lloc, vindré altra vegada i us prendré amb mi, perquè allà on soc jo, hi sigueu també vosaltres. I allà on jo vaig, vosaltres sabeu el camí» (...).

L'eternitat a la casa del Pare

Mn. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui Jesús ens ofereix l'anhel més important per al nostre cor: l'eternitat a la casa del Pare. L'esperança cristiana és, certament, una esperança "ja lliurada": Déu ja s'ha encarnat i —cada dia— ens "regala" el seu sacrifici salvador mitjançant l'Eucaristia. Però la nostra és, sobretot, esperança per al "més enllà" del temps: la vida eterna.

El nostre cor, la realització del qual és l'amor i que sap el que és estimar, necessita un horitzó d'eternitat. Més encara: sense eternitat hom no pot estimar. L'amor, de fet, és una pugna contra la mort. Si no hi hagués més vida que aquesta, la vida seria una broma cruel... perquè l'amor, si és autèntic, sempre va a més i necessita projectar-se en un "sense-final" (l'eternitat).

—Jesús, sense Vós, el meu amor és una promesa in-complible, ja que jo solament puc oferir finitud. Amb Vós, però, aquesta promesa no és insensata, ja que en el nostre amor humà unit al vostre hi viu l'eternitat.